

[Kjeld Olesen.]

indkomstskatten med 10 mia kr. De 5 mia kr. skal klares gennem besparelser, der for langt de fleste beløbs vedkommende ikke er egentlige besparelser. Jeg lagde mærke til, at statsministeren gik uden om mine bemærkninger, hvor jeg påpegede, at det var på det ene punkt efter det andet afgifter, man lagde på borgerne, og ikke besparelser, og endelig for den sidste halvdels vedkommende var det moms. Jeg tror, det ville være ganske befriende, om man her før sommerferien fik sagt tingene, som de virkelig ligger, nemlig at den direkte beskatning skal ned — det er vi praktisk taget alle enige om — at man indtil nu har kunnet pege på visse moderate egentlige besparelser, men at der først og fremmest i forslagene er disse øgede afgifter og udskydelser, og hvis regeringens forslag så skal igennem, kan finansministeren lige så godt med det samme sige, at så kommer vi ikke uden om en momsforhøjelse.

Så vil jeg også sige en tak og en velment tak til regeringen for de bemærkninger, statsministeren kom med omkring Grækenland. De var befriende at høre, fordi der ligesom lå en lille smule tvivl i hvert fald. Bemærkningerne savnede intet i klarhed; en tak til regeringen.

Der har også været drøftet Chile. Jeg må sige, at jeg bortset fra de mere, skal vi sige hjemlige organisatoriske problemer, som hr. Gert Petersen rejste, er enig i meget af det, der har været sagt. Det er således, at Arbejderbevægelsens Solidaritetsfond, som jo er en organisation, der står os ret nær, allerede har ydet betydelige beløb til forfulgte bevægelser og personer, og den 26. juni skal der her i København afholdes en international Chilekommission, som vi er med til at arrangere, og som skal hjælpe de politikere, der nu skal for militærretten i Chile.

Jeg vil gerne tilslutte mig de bemærkninger, der er kommet til regeringen om, at man, hvor der er mulighed for det, på en sådan måde, at det har størst effekt, er med til at fordømme det, der for øjeblikket sker i

landet så langt herfra. Jeg er enig med hr. Gert Petersen i, at er der noget, man tager hensyn til — det har vi jo nogle erfaringer for, også når det drejer sig om Grækenland, selv om resultaterne ikke er tilfredsstillende nok — så er det, når opinionen i verden beskæftiger sig med et sådant lands interne forhold.

Så en enkelt bemærkning til hr. Knud Jespersen, der jo, efterhånden som tiden går, bliver mere og mere gavmild med fraserne. Jeg synes, det er på sin plads ved denne afslutningsdebat at konstatere, at vi fra kommunisterne i de måneder, de har været her, har set, jeg var lige ved at sige det gammelkendte eksempel på en demonstrationspolitik, der, hvis den blev virkeliggjort, ville være med til at forøge landets økonomiske problemer og dermed være med til at øge den arbejdsløshed, som allerede nu er et problem nok.

Når det drejer sig om dagsordensforslaget, vil også jeg sige, at her er brugt megen tænkning og megen udpekulering på at formulere det. Det kan ikke være kommunisterne ubekendt, at det beskæftigelsespapir, som bl. a. var socialdemokratiets betingelse for at gå med til forliget, blandt mange andre beskæftigelsespunkter indeholder et afsnit, der taler om, at man skal fremskynde afviklingen af bygge- og anlægsstoppet inden for det kommunale område. Det er da klart, at socialdemokratiet holder en aftale, vi har indgået.

Jeg lagde mærke til statsministerens bemærkninger og vil føje én ting til. Det undrer mig egentlig, at det er kommunisterne, der kommer med et forslag om en dagsorden, der siger, at man uden videre skal ophæve bygge- og anlægsstoppet. Er der noget, der kan være med til at sikre beskæftigelsen og i hvert fald være med til, at det hele ikke løber løbsk, så er det, at vi har tilstrækkeligt med reguleringsinstrumenter. Hvis man bare sagde: vi ophæver det, ville tingene meget hurtigt kunne løbe løbsk. Jeg tror, at det rigtige naturligvis må være, at man har instrumentet og, under hensyn til